

La umbra fructului oprit

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E ziua lungă, iarba crește grasă
La umbra merilor cu fruct oprit,
Simt un colind îndepărtat de coasă,
Dar mai am timp până la asfințit

Să te așez pe covorașul moale
Țesut cu flori de câmp de găze mici
Să-ți las pe buze câteva vocale,
Iar tu să taci, nimic să nu-mi explici.

Lăsându-mă purtat în zbor de vrajă
Să mușc cu sete oarbă dintr-un sfârc
Și ostoit s-adorm răpus. De strajă
Să facă până îmi revin un stârc.

- Să priponim c-un fir de iasomie
De inimile noastre primii zori,
Când mă dezbraci de temeri și de ie
Prin sita genei mele să măsoari

Cât am dorit să simt această oră,
Când coasa-n iarbă geme a descânt,
Iar trupul tău deasupra mă imploră
Să-i fiu și foc, și apă, și pământ.

Miroase-a fân și-a rouă neatinsă,
Pe-altarul ăstui cer am fost a ta
Și am gustat plăcerea interzisă
Sub floarea unui măr ce ne-ascundea.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif